

Sommerlejrforkyndelse 2014

Kære FDFer

Årets sommerlejremateriale er bygget op som et lille talkshow. Man kunne kalde det "Guds morgenhår", "Godmorgen med Gud" eller noget helt tredje. Tanken med rammen er, at man via gæster, som man interviewer, og andre indslag får inddraget både børn og ledere i andagten og får koblet nogle af temaerne og bibelfortællingerne til hverdagserfaringer.

Da materialet ikke er knyttet op på et bestemt tema, så kan man selv vikle sommerlejrens tema ind i talkshowet, og man kan evt. skifte fortællingerne hver aften ud med nogle, der passer ind i temaet.

Hver morgenandagt og hver aftenandagt er bygget op efter den samme skabelon, som man selvfølgelig kan ændre i, som man vil.

Vi har givet nogle enkelte forslag til sange/salmer, hvis det passer ind tematisk, men ellers kan I vælge de, der passer jer. Hvis deltagerne ikke er så fortrolige med mange af salmerne i March og Lejr, så kan I evt. vælge at starte med den samme morgensamle hver morgen, så de lærer den og kan synge med på den.

Til sidst i materialet findes nogle CRUX andagter målrettet seniorerne. Dem kan seniorerne tage med på tur eller tage frem og diskutere i grupper, når det passer ind. Alle andagterne starter med et lille citat. Det citat kunne man tidligere på dagen, sende ud til seniorvæbnere og seniorer for at starte en refleksion inden andagten

God sommerlejr
FDFs kristendomsudvalg

Skabelon for morgenandagt

1. Nyhedsjingle– spil på et instrument, afspil en melodi eller ring med en klokke
2. Velkomst, dagens tema og dagens gæster
3. Sang
4. Dagens nyheder: Hvad sker der ude i verden, hvad der skete på lejren i går, og hvad sker der på lejren i dag.
5. Dagens tophistorie: En bibelfortælling
6. Dagens gæster:
 - a) Interviewe en eller to deltagere der fortæller om gårsdagens begivenheder
 - b) Interviewe en gæst ud fra dagens tema og koble det til bibelhistorien.
7. Dagens indslag: Et stykke musik, en udfordring eller noget deltagerne skal gøre.
8. Dagens sang
9. Bøn: Bønner fra deltagerne bønnebogen eller jeres egen bøn, et minuts stilhed og fadervor. Stilheden kan evt. udvides fra dag til dag.
10. Dagens program
11. Sang
12. Afsluttende nyhedsjingle

Ideer til bønner

I kan skrive jeres egne bønner eller bruge nogle af dem, der står bag i FDF Sangbogen. Ellers er her også et eksempel på en bøn.

Tak Gud for at vi måtte komme på lejr her på xxxx i dag. Tak for alle vores venner og familie.

Tak Gud for alt vi har fået.

Tak fordi vi hører sammen med dig.

Tak fordi du gav dig selv ved at sende din søn og derved tilgive os og vise os, hvem du er.

Hjælp os at dele kærligheden ud til dem, der mangler den.

Gud vær med alle dem, der lider nød i verden, dem der ikke er varme, mætte, raske og trygge lige som os. Vær med dem, så de mærker, at de er en del af dit fællesskab.

Vi beder for alle der har magt, politikere, religiøse ledere. Vi beder til, at de må bruge deres magt til gavn for alle.

Vi beder om, at din fred må kunne mærkes i os alle, og at vi derfor vil bekymre os og tage ansvar for hinanden.

Tak, fordi vi kan fortælle dig om vores glæder og bekymringer ved at bede til dig i Jesu navn.

Hør os når vi er stille og hver især beder for dem, vi tænker på

Fadervor...

Ideer til andagtsaktivitet i løbet af dagen

Det kan være en god idé at tilbyde små andagtsaktiviteter i løbet af dagen for at komme i snak med børnene, men også for at få noget materiale, som man kunne inddrage i morgenandagterne. Her er nogle eksempler:

- Bønnebog hvor deltagerne kan skrive bønner i løbet af dagen. Bønnerne kan evt. læses op til morgen- eller aftenandagten

- Kopier sider fra Peter Madsens tegnerserie Menneskesønnen. Dæk teksten i taleboblerne og lad deltagerne udfylde taleboblerne.

- Lad børnene male, tegne, klippe eller save forskellige kristne symboler: brød, fisk, regnbue, kors, due osv. Brug dem evt. til at lave en albertavle af.

- Bred et stort stykke papir ud og bed børnene om at tegne dagens fortælling eller temaer fra morgenens andagt.

1. Morgenandagt: Fiske, tro og følge efter

1. Nyhedsjingle

2. Velkomst, dagens tema og dagens gæster. Temaet er at fiske, tro og følge efter

3. Sang

4. Dagens Nyheder: Lidt om nyheder ude i verden og lidt om hvad der skete på lejren i går.

Lidt om hvad der sker på lejren den dag.

5. Dagens tophistorie: Den store fiskefangst og disciplene som følger Jesus (Lukas 5,1-11)

Engang da Jesus stod ved Genesaret Sø, og folkeskaren trængtes om ham for at høre Guds ord, v2 fik han øje på to både, der lå ved søen. Fiskerne var gået fra dem og var ved at skylle garnene. v3 Så gik han op i en af bådene, den der tilhørte Simon, og bad ham lægge lidt fra land. Så satte han sig og underviste skarerne fra båden.

v4 Da han holdt op med at tale, sagde han til Simon: »Læg ud på dybet, og kast jeres garn ud til fangst!« v5 Men Simon svarede: »Mester, vi har slidt hele natten og ingenting fået; men på dit ord vil jeg kaste garnene ud.« v6 Det gjorde de, og de fangede en stor mængde fisk, så deres garn var ved at sprænges. v7 De gjorde tegn til deres kammerater i den anden båd, at de skulle komme dem til hjælp, og de kom og fyldte begge både, så de var lige ved at synke. v8 Da Simon Peter så det, faldt han ned for Jesu knæ og sagde: »Gå bort fra mig, Herre, for jeg er en syndig mand.« v9 For han og alle de, som var med ham, var grebet af rædsel på grund af den fangst, de havde fået v10 – ligeså Jakob og Johannes, Zebedæus' sønner, som fiskede sammen med Simon. Men Jesus sagde til Simon: »Frygt ikke! Fra nu af skal du fange mennesker.« v11 Og de lagde bådene til land og forlod alt og fulgte ham.

6. Dagens gæst:

Interviewe en senior eller en leder der fisker en del, eller en som har valgt at "efterfølge" noget, fordi det var vigtigt.

Spørg om hvorfor det var vigtigt?

Var han/hun bange eller frygtede noget?

Var han eller hun i tvivl om det ville gå godt?

Hvad tror du disciplene tænkte, da Jesus sagde: »Frygt ikke! Fra nu af skal du fange mennesker».

Hvorfor tror du de bare forlod bådene og fulgte med?

7. Dagens indslag: Vi leger Simon siger.

Man udpeger en person, som man skal efterfølge. Han bestemmer så, hvad man skal gøre ved at sige: "Simon siger.."

F.eks. "Simon siger hop" eller "Simon siger dans". Men man må kun gøre det, når personen siger: "Simon siger" foran ordren. Det vil sige, at hvis man bare siger "hop" uden "Simon siger" foran, og man så gør det, er man ude. Den der står tilbage til sidst vinder.

Refleksion:

Tro er at følge efter og håbe.

Disciplene vidste ikke, hvad der skulle ske, men de vovede sig med Jesus. Havde de ikke gjort det, så havde vi ikke hørt om Peter, Johannes, Jakob og alle de andre disciple.

Forestil jer at disciplene havde sagt: nej, vi vil hellere blive her. Gå du bare selv!

Tro er ikke at være dum. Hvis der står et skilt ved den frosne sø med skriften "isen er usikker", så skal man jo ikke gå ud på den. Men tro er at tro er at vove sig ud ad, varsom, kærligt og klogt.

Nogle gange så må man som i "Simon siger legen" bare følge med. Nogle gange gør man det så forkert og ryger ud af legen, andre gange så vinder man. Men hvis man aldrig prøver eller aldrig leger med, så vinder man heller aldrig.

Disciplene vovede og de fulgte Jesus.

8. Dagens sang: Troen er ikke en klippe, 77 March og Lejr.

9. Bøn: Bønner fra deltagernes bønnebogen eller jeres egen bøn, et minuts stilhed og fadervor.

10. Dagens program

11. Slutsang

12. Afsluttende nyhedsjingle

Aftenandagt

Sang

Fortælling: En historie om at se Gud når man møder ham.

Der var engang en mand, der syntes, at hans kone var den bedste i verden til at lave mad. En dag, da han rigtig havde rost hende, føjede han til, at det vel kunne gå an at invitere Gud til middag, så han også kunne få glæde at hendes kogekunst. De bad så til Gud og inviterede ham til middag den følgende søndag.

Konen fik nu travlt med alle forberedelserne, og da søndagen kom, sad de i stadstøjet ved et veldækket bord og ventede. Pludselig bankede det på døren, og de skyndte sig hen for at lukke op. Uden for stod der en snavset tigger og bad så mindelig om lidt mad. "Tror du, at du skal gramse med dine beskidte fingre i den mad, vi har beredt til Vorherre", skældte manden og jog tiggeren væk. Så satte de sig igen hen at vente, men der kom ingen den dag. "Måske var maden alligevel ikke fin nok for Gud", sagde manden til sin kone. "Hvis vi gør os lidt mere umage, så vil han måske komme næste gang". Så bad de om, at de måtte få deres ønske opfyldt næste søndag.

Nu fik konen travlt hele ugen med at gøre huset i stand og tilberede de lækreste retter. Da søndagen kom, trak de atter i stadstøjet og satte sig til at vente. Men det samme hændte som sidste søndag: Den eneste, der dukkede op, var den beskidte tigger, som de skyndte sig at jage bort. "Ja, vi har nok alligevel ikke forberedt os, som vi burde", sagde manden, "men jeg ved, at din mad ellers er god nok til at glæde selvste Vorherre, så lad os prøve en tredje gang og gøre alt, hvad der står i vor magt, for at gøre det så fint som muligt. Endnu en gang bøjede de hovederne og bad Gud om at besøge dem den næste søndag.

De ville så gerne have Gud til middag, så i hele den følgende uge gjorde konen alle tænkelige forberedelser, og manden hjalp hende så godt som muligt. Der blev skuret og skrubbet, bagt

og braset, og da søndagen endelig kom, skinnede huset som nyt og duftede at den dejligste mad. Så satte manden og konen sig til bords og ventede i deres nystrøgne festklæder. Endelig bankede det på døren, og de skyndte sig hen for at lukke op. Men det var igen den snavsede tigger, der stod og rakte hænderne ud mod dem. Manden i huset blev rasende og truede tiggeren at forsvinde i en fart. Men denne svarede: "Nu har I tre gange indbudt mig til at spise, og tre gange har I alligevel jaget mig væk".

(Folkeeventyr fra Iringa, Tanzania genfortalt af Knud Ochsner).

Bøn + stilhed

Sang

2. Morgenandagt: Frygt ikke

1. Nyhedsjingle

2. Velkomst og dagens tema og dagens gæster

3. Sang

Dagens nyheder: Hvad sker der ude i verden, hvad der skete på lejren i går og hvad sker der på lejren i dag.

5. Dagens tophistorie

Da Elisabeth var i sjette måned, blev englen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilæa, der hedder Nazaret, v27 til en jomfru, der var forlovet med en mand, som hed Josef og var af Davids hus. Jomfruens navn var Maria. v28 Og englen kom ind til hende og hilste hende med ordene: »Herren er med dig, du benådede!« v29 Hun blev forfærdet over de ord og spurgte sig selv, hvad denne hilsen skulle betyde. v30 Da sagde englen til hende: »Frygt ikke, Maria! For du har fundet nåde for Gud. v31 Se, du skal blive med barn og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus. v32 Han skal blive stor og kaldes den Højstes søn, og Gud Herren skal give ham hans fader Davids trone; v33 han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og der skal ikke være ende på hans rige.« v34 Maria sagde til englen: »Hvordan skal det gå til? Jeg har jo aldrig været sammen med en mand.« v35 Englen svarede hende: »Helligånden skal komme over dig, og den Højstes kraft skal overskygge dig. Derfor skal det barn, der bliver født, også kaldes helligt, Guds søn. v36 Også din slægtning Elisabeth har undfanget en søn, nu i sin alderdom. Hun, om hvem man siger, at hun er ufrugtbar, er i sjette måned; v37 thi intet er umuligt for Gud.« v38 Da sagde Maria: »Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord!« Så forlod englen hende (Lukasevangeliet 1, 26-37)

6. Dagens gæster

a) Interviewe en, der fortæller om gårsdagens begivenheder (en eller to pilte)

b) Interview en gæst om det at være bange eller frygte noget.

Har du været bange? Hvad skete der? Hvem var med dig? Hvad tænkte du?

Er der noget bestemt, du er bange for?

Hvad gør du, når du er bange?

Har du et godt råd til andre, hvis de bliver bange eller frygter noget?

Refleksion

Jeg overvejede, om vi skulle hjælpe Jesus med at par slogans mod, at folk frygter og er bange. Og det har ikke været helt nemt, men jeg overvejede følgende slogans til Jesus:

- Gør det du er bedst til, det gør jeg
- Det tager kun 5 min, men jeg vil gerne have du lytter lidt længere
- Min far er stærkere end din far!

Eller hvad med – No fear! Frygt ikke. Kender I det tøjmærke? Det er et skater og surfer mærke.

Nu ved I også, at det er tyv stjålet fra biblen.

Frygt ikke, var det Jesus sagde til disciplene, da Jesus kom gående på vandet og disciplene troede, at han var et spøgelse– frygt ikke! Og det var det englen sagde til Maria, Jesu mor i teksten, vi hørte i dag.

Stol på mig. Tro på mig. Hav tillid til at jeg er med dig fra nu og til verdens ende. Tro på at jeg virkelig elsker dig – hvorfor skulle jeg ellers have skabt dig?

Livet er fuld af bekymringer og ting man frygter, men No Fear, frygt ikke. Jeg er med dig lige meget hvad der sker.

7. Dagens indslag: Måske er der nogen, der kan et farligt trick eller måske kan nogen optræde med en sang.

8. Dagens sang

9. Bøn: Bønner fra deltagernes bønnebogen eller jeres egen bøn, et minuts stilhed og fadervor.

10. Dagens program

11. Slutsang

12. Afsluttende nyhedsjingle

Aftenandagt

Sang

Fortælling

Da jeg var tumling og skulle hjem fra FDFmøde, skulle jeg gå et langt stykke gennem en skov. Det var fint nok at gå gennem skoven, når det var lyst, men det var ikke så rart, når man skulle hjem, og det var blevet mørkt, for der var ingen gadelygter. Der var særligt et sted, jeg syntes var særlig farligt, et sted, hvor træerne stod helt tæt sammen om vejen, så man ikke kunne se noget som helst. Vejen var helt dækket af skyggerne fra træerne. Var der ikke en eller anden, der lurede på mig? En, som stod bag et af træerne og som ville springe på mig? Ja, jeg vidste godt med fornuften, at der ikke var nogen, men sæt nu at der lige præcis i aften var en sindssyg øksemorder løs?

Rart var det ikke. Men jeg overlevede alligevel, fordi jeg kunne noget, som hjalp mig forbi det uhyggelige sted. Til FDF havde jeg lært en sang om det med mørket.

"Du, som har tændt millioner af stjerner..." sang jeg inden i mig selv, og så sang jeg den lidt højt, når jeg kom forbi det uhyggelige sted.

Nu går jeg til FDF et andet sted, hvor jeg ikke skal gennem en mørk skov. Men der har været andre mørke steder i mit liv, jeg har skullet forbi. Men det hjælper stadig at synge en salme, når det er mørkt omkring mig.

Bøn + stilhed

Sang: Du som har tændt millioner af stjerner, nr. 44 i March og Lejr

3. Morgenandagt: At spise sammen

1. Nyhedsjingle– spil på et instrument, afspil en melodi eller ring med en klokke
2. Velkomst, dagens tema og dagens gæster
3. Sang
4. Dagens nyheder: Hvad sker der ude i verden, hvad der skete på lejren i går og hvad sker der på lejren i dag.
5. Dagens tophistorie:
v13 Jesus gik atter ud langs søen, og hele skaren kom til ham, og han underviste dem. v14 Da han gik videre, så han Levi, Alfæus' søn, sidde ved toldboden, og han sagde til ham: »Følg mig!« Og han rejste sig og fulgte ham. v15 Senere sad Jesus til bords i hans hus, og mange toldere og syndere sad til bords sammen med ham og hans disciple, for der var mange, som fulgte ham.v16 Da de skriftkloge blandt farisæerne så, at han spiste sammen med syndere og toldere, spurgte de hans disciple: »Hvorfor spiser han sammen med toldere og syndere?« v17 Men da Jesus hørte det, sagde han til dem: »De raske har ikke brug for læge, det har de syge. Jeg er ikke kommet for at kalde retfærdige, men syndere.«
6. Dagens gæster
 - a) Interviewe en, der fortæller om gårsdagens begivenheder (en eller to pilte)
 - b) Interviewe en der godt kan lide at lave mad (som en lille provokation kan man undervejs sidde og spise uden at dele noget af maden. Til sidst i interviewet, når man har spist, kan man evt. spørge, om den anden ville have haft noget. Det er både uhøfligt, men virker normalt også forkert, fordi man ikke deler).

Hvilken mad kan du bedst lide?

Hvad er det mest underlige du har spist, og hvad er det bedste du har smagt?

Laver du mad til dig selv eller til andre?

Hvorfor er mad vigtigt – ud over at man dør hvis man ikke får noget at spise?

Refleksion

Mad er noget, vi alle sammen skal have. Vi kan ikke leve uden. Uden mad, så har vi ikke energi til at lege, arbejde, gå i skole, hjælpe hinanden og spille fodbold. Uden mad bliver vores hjerner til "tyggegummi", den vokser ikke.

På trods af det, så sulter 800-900. Millioner mennesker stadig rundt om i verden. Det er mange mennesker.

Men mad er ikke kun benzin til vores kroppe, mad er også fællesskab. Måske har I oplevet at sidde sammen med nogen som sidder og spiser, og du kunne blot kigge på. Det er lidt en flad fornemmelse.

Når vi spiser sammen her på lejren, så er vi alle samlet. Der sidder ikke én foran et fjernsyn et sted, én i sin seng, én oppe i et træ eller én nede i kælderens fordi han ikke måtte være med. Vi spiser sammen, for mad er også fællesskab.

Det vidste Jesus også, så når han spiste sammen med toldere og syndere, så var det fordi, de ikke var en del af fællesskabet på den tid. Det er dem, der er udenfor, dem der ikke må spise med, som har brug for fællesskab og for at høre, at Gud også er med dem.

Når Jesus spiser sammen med dem, så siger han, at både mad og Gud også skal deles med dem. Det er ikke noget, man skal holde for sig selv.

Noget af det sidste Jesus gør sammen med sine disciple er også at spise.

Skærtorsdag mødes Jesus med alle sine disciple og spiser sammen. De får lov til at sidde til bords med Gud, også selvom én discipel senere forråder ham og en anden fornægter ham.

Mad er ikke bare benzin til kroppen, mad er også noget, der holder nogen inde og andre ude.

7. Dagens indslag: Få nogle i kredsen til at synge og spille nr. 265 i FDF Sangbogen (Lad os bryde brødet sammen) eller nr. 266 i FDF Sangbogen (Vi mindes ham, der gav sig selv)

8. Dagens sang:

9. Bøn: Bønner fra deltagernes bønnebogen eller jeres egen bøn, et minuts stilhed og fadervor.

10. Dagens program

11. Slutsang

12. Afsluttende nyhedsjingle

Aftenandagt

Sang

Fortælling

Jeg glemmer aldrig den søndag. Det var mens jeg boede i Århus, og jeg en søndag formiddag gik i kirke i en af kirkerne i midtbyen, sådan som jeg plejede. Der var altergang og jeg gik op til alteret, og lagde mig på knæ ved siden af de andre. Jeg så rundt på de andre, der også var til alters. Og så var det, at jeg lidt længere henne så en dame, jeg syntes, jeg kendte. Jeg ledte lidt i min hukommelse, indtil det gik op for mig, at det var dronning Margrethe! Hende fra frimærkerne!

Jeg behøvede derimod ikke at se til venstre for at se, hvem der sad på den anden side af mig. Lugten var nok. Det var Henry. Henry kendte jeg godt, han stod tit med sine venner på et bestemt hjørne og drak guldøl.

Så vi kom hver sit sted fra og plejede ikke ligefrem at ses til daglig. Men her knælede vi ned ved siden af hinanden, Dronningen, Henry og mig.

Præsten gik rundt med brød og vin til os alle sammen. Og mens jeg tyggede på brødet, tænkte jeg over det fantastiske i det her. Til daglig levede vi tre hver vores liv Dronningen, Henry og mig. Vi ville aldrig spise ved samme bord alle tre på én gang.

Og når gudstjenesten var slut, ville vi gå hver til sit. Dronningen ville tage ud til slottet, Henry til vennerne på gaden og jeg hjem på mit værelse ude i byen.

Men her i kirken, ved altergangen, der betød forskellene ikke noget. Det, der betød så meget andre steder, betød ingenting her. Stilling, status, rigdom – det var lige meget. Overfor Gud var vi lige. Her var vi alle bare Guds kære og elskede børn.

Dronningen, Henry og mig.

Bøn + stilhed

Sang

4. Morgenandagt: At møde

1. Nyhedsjingle– spil på et instrument, afspil en melodi eller ring med en klokke
2. Velkomst, dagens tema og dagens gæster
3. Sang
4. Dagens nyheder: Hvad sker der ude i verden, hvad der skete på lejren i går og hvad sker der på lejren i dag.
5. Dagens tophistorie
Engang mødte Jesus en hel flok spedalske. En spedalsk er et menneske, som er syg af spedalskhed. Det er en sygdom, som giver store, åbne sår, især på hænder og fødder og ansigt, fordi kødet ligesom rådner væk. Spedalskhed kunne ikke helbredes og sygdommen kan være frygtelig smitsom. Et menneske, som fik spedalskhed, blev jaget ud af landsbyen og blev regnet for en død, for alle var bange for at møde en spedalsk. En dag mødte Jesus hele ti spedalske på sin vej. De råbte til ham: "Jesus, Mester, hjælp os", men de turde ikke komme helt hen til ham. Jesus blev ikke bange for dem; han gik hen til dem og sagde: "Gå hen og lad dem se på jer igen!" og imens de var på vej hen for at blive synet, forsvandt deres spedalskhed, og deres hud blev hel og ren igen. En af de ti vendte tilbage til Jesus og takkede ham for den ufattelige helbredelse; men Jesus spurgte alligevel: "Var der ikke ti spedalske? Hvor er de ni så henne nu? Gå du nu kun igen, din tro har frelst dig!"
(jf. Luk 17, 11-19)

6. Dagens gæster

- a) Interviewe en, der fortæller om gårsdagens begivenheder (en eller to pilte)
- b) Interviewe en gæst, som har mødt en person, som har inspireret dem (en kendt, en leder, bedsteforældre, en tilfældig man mødte).

Hvem var det?

Hvad skete der?

Hvorfor var det møde vigtigt/inspirerende?

Hvad sagde eller gjorde personen?

Refleksion

Biblen fortæller om Gud, som bliver menneske og møder mennesker her på jorden. Gud er den, som har skabt alt, og Gud kunne være blevet siddende i sin bløde lænestol i himlen, eller hvor Gud nu bor. Gud havde holdt sin aftale om at passe på mennesker, hvis de troede på Gud. Men Gud ville alligevel vise mennesker, hvem Gud er. Så Gud blev menneske i Jesus og gik rundt på jorden og mødte andre mennesker som eksempelvis de ti spedalske.

Jøderne havde bygget et tempel i Jerusalem og mente, at det kun var her, man kunne møde Gud. Men Jesus siger det modsatte, at Gud ikke bor i et hus bygget af mennesker. Derfor gik Jesus ud og mødte mennesker og sagde at alt det, som I har gjort mod en af mine mindste, det har I gjort mod mig. Når mennesker tjener hinanden, så tjener vi også Gud, derfor er det vigtigt, at vi går ud og møder andre mennesker.

Derfor står "mødet" også centralt i FDFs formål, fordi i mødet mødes vi som ligeværdige både børn og voksne, og vi kan lære og udfordres af det møde.

Gud er ikke bare én der bor på en fjern sky. Vi er som mennesker Guds redskaber til at glæde og hjælpe andre mennesker. Derfor synger vi også i sangen Menneske din egen magt:

Ingen træffer livets Gud

Mellem fjerne stjernesud

Han er Gud blandt mænd og kvinder

Der hvor han hver morgen finder

Redskab for sin kærlighed.

7. Dagens indslag: En fælles aktivitet, hvor man skal lære noget om hinanden.

- Du skal nu finde én, hvis navn starter med det samme bogstav som dit
- Du skal finde én, hvis mor eller far cykler på arbejde?
- Du skal finde én, som har prøvet at brække en knogle i kroppen (ben, arm osv.)
- Du skal finde én, som spiller klaver?
- Du skal finde én, som kender navnet på hovedstaden i Uganda, der hvor FDFs missionsprojekt er (Kampala)
- Du skal finde én, som kan stave sit navn bagfra.

8. Dagens sang: Menneske din egen magt, March og Lejr nr. 25

9. Bøn: Bønner fra deltagerens bønnebogen eller jeres egen bøn, et minuts stilhed og fadervor.

10. Dagens program

11. Slutsang

12. Afsluttende nyhedsjingle

Aftenandagt

Sang

Fortælling: Kongen og blomsterpigen

Der var engang en ung konge, som regerede et lille land. Han boede i et slot sammen med sine tjenere, men han havde ikke nogen hustru.

Hver uge plejede han at køre ud i sit rige for at se til, at alt gik, som det skulle. Men en dag, da han var på vej hjem til slottet, kom han forbi torvet. Der så han en pige, som sad og solgte blomster ved en bod. Hun var så smuk, at han ikke kunne få hende ud af sine tanker. Dagen efter syntes han, at han ville køre ud igen, i stedet for, som han plejede, at vente en uge. Han begyndte nu at køre ud hver eneste dag, og naturligvis kørte han til torvet for at få et glimt af pigen, som solgte blomster.

Da en måned var gået, var han klar over, at han elskede pigen, og at han ville gifte sig med hende. Han kaldte sine rådgivere sammen og kindgjorde den glade nyhed for dem. Der skulle være kongebryllup.

Alle var glade og syntes, det ville være vidunderligt med et stort bryllup. Den unge konge var også glad selv, men da han kom op i sit kammer, blev han pludselig dybt bekymret.

Han tænkte på, hvad der mon ville ske, hvis han befalede pigen at gifte sig med ham, og hun så senere ikke elskede ham.

Der var en foruroligende tanke for kongen, thi han ønskede ikke blot en dronning, men først og fremmest en hustru, som elskede ham. Ville hun nogen sinde kunne glemme, at han var konge og hun bare en simpel blomsterpige?

Kongen prøvede at finde en løsning på problemet. Han hverken spiste eller sov, så urolig var han. Men da et par dage var gået, fandt han på råd.

Han ville komme til hende på torvet i en gylden vogn, trukket af hans seks fineste heste. Foran ham skulle et orkester spille, og bag ham skulle det flotteste regiment i hans hær komme i skønne uniformer og vel disciplinerede. Vognen skulle standse ved blomsterpigens bod, og den røde løber skulle rulles ud. Han ville gå frem imod hende, klædt i sine allerfineste klæder, med krone på og de kongelige smykker. Hun ville med garanti blive imponeret.

Men lidt efter ombestemte kongen sig. For dette var forkert. Hun ville med garanti blive imponeret, men at være imponeret og at elske, at have kær, er ikke det samme.

Så fik kongen en anden idé. Han ville skænke hende den gyldne vogn med de seks heste. Han ville give hende et regiment soldater, et marchorkester, smykker, penge, verdens smukkeste klæder. Hun ville med garanti blive taknemmelig.

Men dagen efter havde kongen også opgivet den idé. Dette var faktisk også forkert. At være taknemmelig, at være evigt taknemmelig, og så at elske, at have kær, er ikke det samme.

Til sidst indså kongen, at der i virkeligheden kun var een løsning. Han skulle ikke komme til pigen som konge, men klædt som tigger eller bonde, og forsøge at vinde hende som en af hendes egne.

Tidligt om morgenen den næste dag, mens det endnu var mørkt, gik den unge konge ud at slottets bagindgang og vandrede til torvet. Hvor var han nervøs og usikker! Han, som havde magt over hele riget, magt over alle landets penge og soldater, var pludselig ganske magtesløs. Der var noget, som han ingen magt havde over: pigens hjerte. Her måtte friheden råde. Frihed til at elske eller lade være, friheden til at sige ja eller nej.

Fik kongen held med sin plan? Det ved vi ikke. Det afhænger helt og holdent af pigen.

Bøn + stilhed

Sang

5. Morgenandagt: Døden

1. Nyhedsjingle– spil på et instrument, afspil en melodi eller ring med en klokke
2. Velkomst, dagens tema og dagens gæster
3. Sang
4. Dagens nyheder: Hvad sker der ude i verden, hvad der skete på lejren i går og hvad sker der på lejren i dag.
5. Dagens tophistorie:

Da Jesus kom tilbage, tog skaren imod ham, for alle havde ventet på ham. Så kom der en mand, som hed Jairus: han var synagogeforstander. Han faldt ned for Jesu fødder og bad ham om at gå med hjem, for hans eneste datter lå for døden: hun var omkring tolv år. Mens Jesus var på vej derhen, trængtes skarerne omkring ham.

Endnu mens han talte, kommer der en fra synagogeforstanderens hus og siger: »Din datter er død. Gør ikke Mesteren mere ulejlighed.« Men da Jesus hørte det, sagde han til ham: »Frygt ikke, tro kun, så vil hun blive frelst.« Da han kom til huset, tillod han kun Peter og Johannes og Jakob og barnets far og mor at gå med ind. Alle græd og jamrede over pigen. Men han sagde: »Græd ikke, for hun er ikke død, hun sover.« De lo ad ham, for de vidste, at hun var død: men han tog hendes hånd og råbte: »Pige, rejs dig op!« Da vendte hendes ånd tilbage, hun stod straks op, og han gav dem besked om at give hende noget at spise. Og hendes forældre blev ude af sig selv, men han forbød dem at sige til nogen, hvad der var sket.

(Luk 8, 40-42 og 49-56)

6. Dagens gæster:

a) Interviewe en, der fortæller om gårsdagens begivenheder (en eller to pilte)

b) Interviewe en som kender nogen, der er død. Vælg personen med omhu, så det er en, der har det på afstand (det er en mulighed for at tale om et emne, som man ikke taler om så tit, men som de fleste børn og voksne tænker over).

Spørg gæsten om hvem det var der døde, hvornår det var, og hvad der skete?

Hvad tænkte du, da det skete?

Var du med til begravelsen?

Hvad husker du bedst om personen?

Refleksion

Når nogen dør, og man kommer til begravelse, så smider præsten tre små skovlfulde jord på kisten (medbring evt. en lille skovl og vis det). Præsten siger "af jord er du kommet, til jord skal du blive og af jord skal du igen opstå".

Gud skabte Adam af jorden, så derfor siger præsten "af jord er du kommet". Og når vi har ligget længe nok i jorden, så bliver vi også til jord igen. Så mennesket slutter, hvor det startede. Men præsten siger også, at det ikke er det sidste. Døden er ikke det sidste, for lige som Jesus, så skal vi også genopstå engang. Hvordan det kommer til at se ud, og hvordan det sker, ved vi ikke noget om.

Så når vi holder begravelse i kirken, så taler vi om håb. Det er svært at forstå, at en begravelse kan have noget med håb at gøre. Vi, som skal leve videre uden det menneske, vi har mistet, synes ikke, der er meget håb at se nogen steder. Vi ser jo ikke som i beretningen, at Jesus kommer og rejser den døde op.

Alligevel tror og håber vi på det evige liv. For når det hele ser håbløst ud, så håber vi, og så har vi kun håbet tilbage. Dette håb er håbet om Gud, troen på Gud, for der ikke andre muligheder. Gud er vort yderste håb.

7. Dagens sang: Syng evt. Se nu stiger solen, nr. 156 i FDF Sangbogen. Salmen bruges som en morgensalme, men også ofte til begravelser.

9. Bøn: Bønner fra deltagernes bønnebogen eller jeres egen bøn, et minuts stilhed og fadervor.

9. Dagens program

10. Slutsang

11. Afsluttende nyhedsjingle

Aftenandagt

Sang

Fortælling: Hvedekornet

Der var et hvedekorn, som lå ganske alene mellem to sorte, våde jordknolde. Og det hvedekorn følte sig ganske forfærdelig trist til mode. Mørkt og fugtigt var der, og mørkere og fugtigere blev der, thi dagens tåge samlede sig og blev til strid natteregn. Det var til at fortvivle over.

Det gjorde hvedekornet da også. Og for rigtig at blive ilde tilpas, begyndte det af sin erindring at fremdrage alle slags minder fra bedre dage.

Det tænkte på den tid, da det sad højt til vejrs i det knejsende aks, kærtegnet af solen, vugget af vinden, vel til mode som et barn på sin moders arm. Hele den store, grågrønne hvedemark var fuld af aks og strå, og oppe på den blå himmel sad en strålende sol, og alle lærkerne sang fra gry til aftenrøde. Og når solen gik ned, blev det ikke koldt og vådt som nu, men en blid dug faldt som læskedrik over det solhede korn, og en stor, gylden måne skinnede mildt hen over de modnende marker.

Det var i de skønne tider, de evigt hensvundne

Thi ak! den frygtelige dag kom, da leen sang over markerne og hvæsende skar sig vej gennem kornet. Og høstpigerne fulgte efter med deres river, og kornet blev bundet sammen og læsset på vogne. Hele marken var som en valplads, hvorfra døde og sårede uafbrudt køres bort.

Så kom den endnu frygteligere dag i ben, da plejler dansede mellem det gyldne korn og ramte ubarmhjertigt, som én, der slår i blinde. Og aksene splittedes, de små kornfamilier, der havde været sammen lige fra deres grønne ungdom - og de enkelte korn fløj hver til sin side og sås aldrig mere.

Men i kornsækken havde der dog endnu været selskab. Man lå nok lidt trykket, og det holdt undertiden hårdt at få vejret - men man kunne snakke sammen, man havde lidelsesfæller

Men nu var det den fuldstændige forladthed, den triste ensomhed, den sikre undergang ...

Hvedekornet vidste, at det ikke kunne tåle fugt, det var bleven meget omfindtligt på det sidste.

Det mærkede allerede, hvordan det begyndte at krible og stikke i det yderste lag celler ;.. Og vådere og vådere blev det for hvert øjeblik ... Det kunne ikke vare længe, så ville hele hvedekornet være gennemblødt - og hvad ville der da blive af det?

Næste dag gik harven henover marken, og hvedekornet kom til at ligge i bælgmørke. Jord foroven, jord forneden, jord til alle sider. Og vådt blev der ved at være.

Hvedekornet følte sig meget sygt. Det brød og gærede inden i det, vandet trængte gennem skallen alle vegne, der var ikke et tørt sted mere i kornets indvolde. Det var, som skulle det forgå.

Da sendte det en sidste tanke, en sidste sørgmodig længsel tilbage til sin solskinstid. "Ak, hvorfor," klagede det, "blev jeg til, når det hele skal ende så skrækkeligt? Det var bedre, om jeg aldrig havde kendt solens lys og var bleven skånet for denne elendighed!"

Da talte en stemme til det stakkels, forladte væsen, og stemmen syntes at komme ud af jordens indre.

"Frygt ikke," sagde den, "du skal ikke gå til grunde. Giv trygt og villigt slip på dig selv - og jeg lover dig et bedre jeg. Dø, fordi det er min vilje, og du skal leve."

"Hvem er du, som taler?" spurgte hvedekomet og var ganske ærbødig derved, thi det var som at tale til hele jorden, ja til alt, der var til.

"Jeg er den, som skabte dig, og som nu vil genskabe dig," var stemmens svar.

Da overgav det fattige, døende hvedekorn sig i sin skabers vilje - og vidste af intet mere.

En forårmorgen ganske tidligt på året, stak en grøn spire sit hoved op over den våde jord. Solen skinnede varmt, så jorden dampede derved. Og højt oppe i den blå luft sang utallige lærker.

Hvedekornet - thi dét var den grønne spire - så sig henrykt om. Det var altså virkelig givet tilbage til livet, tilbage til solen og lærkernes sang. Det skulle leve på ny.

Og ikke det alene. Men rundt om på marken så det andre grønne spirer - en hel hær - og det genkendte i dem sine brødre og søstre.

Da gik der en svulmende livsfylde gennem den unge plante, og det var, som måtte den at lutter taknemlighed gro lige op i den lysende himmel og kærtegne den med sine blade.

Og det var, som om den samme taknemmelighedsjubel drev lærkeme så højt op, de kunne komme, og jo højere de kom, des klarere og renere sang de

Og en stemme, som denne gang kom ovenfra, ikke indenfra, sagde:

"Uden hvedekornet falder i jorden og dør, bliver det ene. Men dersom det dør, bærer det megen frugt."

Bøn + stilhed

Sang

6. Morgenandagt: Evangelium – det gode budskab

1. Nyhedsjingle– spil på et instrument, afspil en melodi eller ring med en klokke
2. Velkomst, dagens tema og dagens gæster
3. Sang
4. Dagens nyheder: Hvad sker der ude i verden, hvad der skete på lejren i går og hvad sker der på lejren i dag.
5. Dagens tophistorie: Den vantro Thomas
v24 Thomas, også kaldet Didymos, en af de tolv, havde ikke været sammen med dem, da Jesus kom. v25 De andre disciple sagde til ham: »Vi har set Herren.« Men Thomas sagde til dem: »Hvis jeg ikke ser naglemærkerne i hans hænder og stikker min finger i naglemærkerne og stikker min hånd i hans side, tror jeg det ikke.«
v26 Otte dage efter var hans disciple atter samlet, og Thomas var sammen med dem. Da kom Jesus, mens dørene var lukkede, og stod midt iblandt dem og sagde: »Fred være med jer!« v27 Derpå sagde han til Thomas: »Ræk din finger frem, her er mine hænder, og ræk din hånd frem og stik den i min side, og vær ikke vantro, men troende.« v28 Thomas svarede: »Min Herre og min Gud!«v29 Jesus sagde til ham: »Du tror, fordi du har set mig. Salige er de, som ikke har set og dog tror.«
Evangelieskriftets formål
v30 Jesus gjorde også mange andre tegn, som hans disciple så; dem er der ikke skrevet om i denne bog. v31 Men dette er skrevet, for at I skal tro, at Jesus er Kristus, Guds søn, og for at I, når I tror, skal have liv i hans navn.
(Johannesevangeliet kapitel 20)

6. Dagens gæster

- a) Interviewe en, der fortæller om gårsdagens begivenheder (en eller to pilte)
- b) Interviewe en gæst om hvilken fortælling, der er hans/hendes yndlingsfortælling. Hvilken er det? Hvorfor er det? Hvor hørt han/hun den første gang og hvem fortalte den? Hvad indeholder en god fortælling? Ved du hvad evangelium betyder? (Evangelium betyder glædeligt budskab)

Refleksion

I FDF hedder det, at vi skal møde børn og unge med evangeliet om Jesus Kristus. I kender nok ordet "engel". En engel er én, der bringer et budskab. Og evangelium hænger sammen med ordet engel, for evangelium betyder det glædelige budskab. Evangeliet er budskabet om, at Gud blev menneske for at vise mennesker sin kærlighed og vise, hvem Gud er. Evangeliet handler om, at Gud inviterer mennesker ind til fællesskab og aldrig glemmer os. Jesus var en dygtig underviser, for han vidste, at hvis mennesker skulle huske, det han sagde, og hvis de skulle forstå, det han sagde, så skulle vi høre lignelser.

Så når vi hører fortællingerne fra Biblen, så hører vi om det glædelige budskab, Gud vil fortælle os. Og når vi fortæller videre, og når vi gør godt mod andre, så giver vi evangeliet videre. Så evangeliet er både en fortælling man hører, og en fortælling vi fortæller videre, men det er også, når vi forsøger at gøre andre mennesker det godt og dele ud af det liv og de ting, vi har fået.

7. Dagens indslag: Alle fortæller den ved siden af, hvilken fortælling han eller hun holder mest af eller husker bedst.

8. Dagens sang

9. Bøn: Bønner fra deltagernes bønnebogen eller jeres egen bøn, et minuts stilhed og fadervor.

10. Dagens program

11. Slutsang

12. Afsluttende nyhedsjingle

Aftenandagt

Sang

Fortælling: Rødhalsen

Puebloindianerne fra den sydvestlige del af USA har også deres version af, hvordan Rødhalsen fik sit navn:

Der var engang en meget kold vinter. Alt var dækket med sne, og folkene kunne ikke finde flintesten til at slå ild med. De sad inde i deres huse og var ved at fryse ihjel.

En dag fløj en lille brun fugl hen over byen. Den var så forfrossen, at den faldt ned – midt på torvet.

Mens den lå der, kom den bidske bjørn forbi. Den sagde: ”Ha! Nu er alle menneske snart frossen ihjel. Så er det mig, der bliver herre her i landet”.

”Jeg vil prøve at redde folket, koste hvad det vil”, sagde den lille fugl, og fløj så mod syd. Der fandt den en anden indianerlandsby. Midt på samlingspladsen brændte et bål.

Fuglen snuppede en brændende træpind og fløj tilbage til den uddøende landsby.

Her ville den lave et bål på torvet. Den skrabe et hul i sneen og stak den brændende pind der. Straks fløj den afsted igen for at lede efter pinde til et bål.

Imens listede bjørnen hen og pustede til ilden, så den gik ud på nær en eneste lille glød. Da fuglen kom tilbage med pinde, måtte den baske med vingerne for at få gløden til at brænde igen. Der kom ild og den fløj efter mere brænde.

Igen pustede bjørnen ilden næsten ud og igen måtte fuglen baske voldsomt med vingerne for at få ild.

Det gentog sig en gang mere, men denne gang baskede og baskede den lille fugl med vingerne og mærkede slet ikke, at flammerne sved på dens bryst. Den baskede indtil ilden blev så kraftig, at bjørnen ikke kunne slukke den.

Da så menneskene endelig noget rødt, der skinnede ind i de mørke lerhuse. De kiggede ud og opdagede ilden. Alle de forfrosne løb ud og sikrede sig ild for at kunne lave bål inde i hvert hus.

Ingen tænkte på den lille fugl. Kun en gammel kone bemærkede den, og tog den op på sit skød og så, at den var død. Dens bryst var brændt helt rødt af ilden.
Siden den dag har den lille fugl altid haft rødt bryst. Man kalder den RØDHALS.

Denne fortælling handler om "stedfortrædende lidelse". Tænk engang: den lille rødhals overvandt kulden og døden stedfortrædende for menneskene, der hermed fik varme, liv og nyt håb. Det ligner jo den fortælling, vi er sammen om i FDF. Om dengang i påsken, hvor Gud lod sin egen søn stedfortræde, og hvor han slog døden ihjel.

Bøn og stilhed

Sang

CRUX andagter for seniorer

CRUX andagter er nogle små andagter målrettet seniorvæbnere og seniorer. Dem kan seniorerne tage med på tur eller tage frem og diskutere i grupper, når det passer ind. Alle andagterne starter med et lille citat. Det citat kunne man tidligere på dagen, sende ud til seniorvæbnere og seniorer for at starte en refleksion inden andagten.

1. Uden det ansvar, er vi ikke længere mennesker, men kun en "lille lort"

"Tak for ingenting, tak for lort" siger pigen og smækker døren i hovedet på ham.
Godt så, tænker han. Hvad sker der? Er det mig eller hende, der har dummet sig? Er det mig eller hende der er løbet fra vores aftale?
Er det mit problem at hun hele tiden plabrer løs om hendes tanker, og hvor svært hun har det, er det mit ansvar?
Måske var det hele bare bestemt til at gå galt, og så er det ikke mit ansvar? Shit happens!
Måske har jeg dummet mig, måske skulle jeg ikke have fortalt det videre hun sagde til mig?
.....

Wikipedia: Lort er betegnelsen dels for menneskers og dyrs udskillelse af faste affaldsstoffer og dels for disse stoffer.

Hvad er det, der gør os mennesker til mennesker?
Hvad er det, der gør, at vi ikke bare er en "lille lort"?

Lugter vi anderledes? Ikke altid
Klæber vi mindre til andre mennesker? Ikke altid

Består vi fysisk og kemisk af noget andet? Lidt måske ☺
Kan mennesker gøre en større forskel end en "lille lort"? Ja, det må man sige!

Du og jeg har altid et ansvar, i det vi siger og gør. Vi er ikke bare robotter, der ikke selv kan vælge, hvad vi vil gøre. Vi er ikke bare et lille affaldsprodukt, hvis eneste funktion er at indgå i jordens biologiske kredsløb.

Du og jeg har et ansvar, vi kan vælge at gøre noget at være noget for andre mennesker, og det er det, der gør os til mennesker.

Vi mennesker er ikke bare en lille lort eller en abekat. Der er mere at sige om dig og mig end det – heldigvis!

Gud siger til os, at han elsker os, og at vi ikke bare er ligegyldige. Men samtidig har Gud også givet os et ansvar. Gud har skabt mennesket forskelligt fra alt andet ved at sige til os, at ligesom Gud har et ansvar overfor mennesker, så har vi mennesker et ansvar over for alt det, Gud har skabt.

Ansvar er en af de ting, der gør mennesket til noget specielt til mere end en abekat. Specielt for mennesket er, at det er skabt i Guds billede

Måske er vi mennesker bare en lille lort, når vi skubber ansvaret fra os og vender andre folk ryggen!

Men godt at Gud ikke bare ser os som en lille lort, men som noget der faktisk er værdigt, og noget Gud kan bruge, selvom vi nogle gange bare, er fulde af l...

Læs evt. 1. Mosebog kap 4. vers 1-16

<http://www.bibelselskabet.dk/danbib/web/bibelen.htm>

Biblen er hudløs ærlig, og kender til det med, at man løber fra sit ansvar. Gud spørger Kain, hvor broderen er, og han svarer, at det da ikke er hans ansvar. Han er vel gammel nok til at passe sig selv.

2. Hvorfor er Gud en mand? For ellers ville himlen være lyserød og ikke lyseblå

Mænd er nogle svin! De er ikke til at stole på. De siger en ting og gør noget andet. Måske er mænd fra Mars? Godt Gud fik rettet fejlene, da han skabte kvinden!

Kvinder! De er så følsomme og tager alt så nært. Jeg kan da ikke sidde og holde i hånd hele tiden. Jeg skal da også have lidt plads til at være mig selv. Jeg tror Gud fik spændt skrueerne lidt for hårdt, da han skabte kvinden!

Same same but different! Vi er ens og dog forskellige. Og så kan vi ikke undvære hinanden.

Er Gud mand eller kvinde? Halv mand og halv kvinde?

Jeg tror hverken Gud er hverken mand eller kvinde!

Biblen bruger billedet af en mand, da Biblen blev skrevet i en kultur præget af mænd, og det meste af Biblen er skrevet af mænd. Men Gud er hverken mand eller kvinde, men for at forstå Gud, beskriver vi Gud med forskellige billeder.

Gud er ligesom en far, der elsker og irettesætter. Gud er ligesom en bekymret mor. Gud er ligesom en høne, der omsorgsfuldt passer på sine kyllinger. Gud er ligesom en tjener, Gud er ligesom den elskede osv.. Man kan altid blive ved med at sige noget nyt om Gud.

Måske skulle vi for en tid prøve at bede "Vor mor, du som er i himmelen....."

Ok, det vil måske være lidt underligt at skulle bede en bøn til en Gud, der er som en høne, men det er ikke underligt at bede en bøn til en Gud, der har været menneske.

I Jesus har vi set Gud. Gennem Jesus ved vi, hvem Gud er. Derfor hører vi fortællinger fra Biblen om folk, der har set Gud, fordi de har set Jesus.

Gud er mere end en kraft, en energi eller en idé i vores hoved. Gud kan jeg henvende mig til. Gud har jeg et ansvar over for. Gud er en person. Jeg ville have lidt svært ved at bede til en sky eller en energi.

Måske er Jesus en latino hippie, men han er også mere end det. Han er som en broder, som en søster, som en far og som en kæreste, der ser lige igennem dig og kender dig på godt og ondt.

Prøv og læs March og lejr nr. 58 Du kom til vor runde jord. – Det handler om, at Gud blev menneske i Jesus, og det er hele pointen i kristendommen. Yes sir!

Historien om den fortabte søn er en fantastisk fortælling om en far, der løber sin fortabte søn i møde. Den fortælling siger så meget om Gud, og om hvordan Gud er. At Gud er ligesom faderen, der smider alt hvad han har for at byde sønnen velkommen tilbage.

Se i Lukasevangeliet kap 15 vers 11-32

Du kan selv prøve at lave en liste. Gud er ligesom....

3 Ugens SMS "An eye for an eye and the world goes blind". Der er ingen fremtid uden tilgivelse. Skaber du fremtid eller hænger du fast i fortiden?

Skal man altid tilgive?

Når kæresten er utro, når vennerne stikker dig i ryggen, når mor og far bryder aftalen?

Ja, man skal tilgive.

Er det svært, ja for pokker da!

Det betyder ikke, at du siger, det var ok og tak fordi du stak mig i ryggen eller kyssede med en anden. Handlingen er stadig ikke ok og bliver det aldrig. Men man må adskille person og handling, og så tilgive personen. Tilgivelse er at viske tavlen ren og strække hånden ud, bygge bro over det, der adskiller dig og mig. Men det er nemmere sagt end gjort.

En anekdote om at tilgive eller ikke at tilgive

Den østrigske nazi-jæger Simon Wiesenthal har i sin bog "Solsikken" fortalt om en oplevelse, han havde, da han var KZ fange under Anden Verdenskrig. På lejrens lazaret lå en tysk SS officer, som var døende. Men han kunne ikke dø med fred i sindet. Han måtte først tale med en jøde. Man gik da ud i lejren og hentede Simon Wiesenthal.

Officeren fortalte om rædselsgerninger, han havde været med til i Warszawas ghetto. Især kunne han ikke slippe mindet, om dengang han og hans kammerater satte ild til en høj bygning, hvor der boede mange jøder. De skød dem efterhånden, som de løb ud af huset, men nogle foretrak at springe i døden. Især huskede han en ung familie, der sprang ud sammen. Faderen bar det mindste barn og holdt hænderne for barnets øjne, mens de sprang i døden. Nu ville officeren have tilgivelse fra en jøde, fordi han ikke kunne finde fred.

Men Wiesenthal rejste sig og gik sin vej: Han kunne ikke tilgive på andre menneskers vegne. Videre siger han: "Havde de fundet en kristen præst, havde han såmænd glad og gerne tilsagt denne officer den tilgivelse han søgte."

Kan du tilgive?

Kan du tilgive alt?

4. Næstekærlighed er at elske andre, selvom de er nogle idioter eller ikke lige lever op til din illusion om det perfekte og fejlfri.

"Sådan som jeg forstå næstekærlighed, så går det ud på at skal elske de andre, på trods af at de er nogle idioter over for dig, eller de ikke lige formår at leve op til din illusion om det perfekte og det fejlfrie" Citat Jokeren.

World Champ of illusions

Jeg er en elendig håndværker, men når det kommer til at bygge illusioner og forestillinger om det perfekte og fejlfri, så er jeg verdensmester. "World Champ of illusions".

- Min karriere skal være sådan og sådan.

- Kæresten skal være smuk, sjov, intelligent, veluddannet, bo i cykelafstand og spise økologiske gulerødder.

- Min tid skal være timet og tilrettelagt osv.

Den største illusion er nok at jeg selv er fejlfri og perfekt – det ved de fleste af mine venner og familie, men jeg glemmer det selv ind imellem selv.

Er det ikke underligt, at vi kan bygge så store illusioner og forestillinger op om os selv, at vi kan knække nakken på at forsøge at leve op til dem?

Er det ikke endnu mere underligt og skræmmende, at vi kan bygge så store illusioner og forestillinger op om andre, at det bliver en mur, som adskiller os, fordi de ikke kan leve op til MINE forestillinger om det perfekte? – den perfekte krop, den perfekte kæreste, det perfekte liv, den perfekte familie.

Bygger du illusioner, eller river du dem ned?

Kærlighed på trods

Det er ikke så svært at elske mine venner, familie og alle dem, der behandler mig godt. Det er langt sværere at elske dem, der ikke behandler mig godt og dem, der lever bag min mur af illusioner, om det jeg synes er perfekt og fejlfri.

Det er da meget logisk, at man skal elske sine venner, men at man skal elske dem, der opfører sig som en idiot over for mig er ikke logisk. Er vores logik ikke at man skal elske, dem der elsker mig eller dem, man får noget af?

Guds logik er, at man skal elske, selvom folk opfører sig som idioter. Guds logik er ikke vores logik.

Næstekærlighed er at elske på trods. På trods af fejl og mangler.

Hvor svært kan det være at elske andre?

Til tider ret svært!

Prøv at lav en opremsning:

Jeg elsker min kæreste eller mine venner fordi

Jeg elsker min kæreste eller mine venner på trods af at.....

Kærlighed er at elsker fordi men også på trods!

Overvej: elsker du dine venner/kæreste fordi eller på trods?

5. At rejse er at leve! Et møde med et menneske kan ændre alt. Husker du én som satte sig dybe spor?

Solcreme, malariapiller, badebukser, bøger, sandaler, pas, adresser, mine to slidte yndlings rejse t-shirt med så mange minder at jeg ikke nænner at smide dem ud samt alt muligt andet junk.

Min rygsæk er ved at sprænges, og det er mit hoved også – jeg skal på ferie ud at rejse.

Forlade pottplanter, affaldsposer, Facebook, reality shows og min kontorstol. En sommer med luft under vingerne og bo i en rygsæk. Yes sir, here I come!

At rejse kan være fysisk, at du tager til Fanø, Asien eller på fjeldtur i Norge.
Livet kan også være en rejse lige fra, at du er færdig i folkeskolen, til du står med familie, villa og vovse.

At løbe ind i en person, som sætter sig spor, kan blive en rejse.

At have en kæreste kan være lidt af en rejse.

At sidde på værelset en hel sommer kan være en rejse.

At rejse er at leve!

Mødet med mennesker sætter sig spor

Er det ikke utroligt hvor mange mennesker, der har været med til at præge dig. Lige fra ham der gav dig den første mavepumper, og læreren der gav dig 2 i matematik, til FDF lederen der fortalte gode historier, og den ven der hjalp dig op, da du cyklede ind i lygtepælen.

Måske kan du huske den første forelskelse. Den hvor det kildrede helt ned i maven for senere at gøre tilsvarende ondt. Måske kan du huske din klasselærer, eller da du fik en helt speciel gave af dine forældre.

Jeg har mødt mange mennesker på mine rejser. Sjove, underlige, fremmede, spændende og søde mennesker med mange forskellige rejser og livshistorier.

Jeg husker den katolske præst, der var konverteret fra islam til kristendom. Jeg husker pigen, som tog så mange stoffer, at hun nær ikke overlevede. Jeg husker Miss India, som var havnet i et meditationscenter. Jeg husker en hike, hvor en bonde kom os til hjælp efter en hel dag i regnvejr.....

En god grund til at rejse er, at du møder mennesker, du ellers ikke ville være løbet ind i. Mennesker sætter sig spor. Det er sjældent, du ved at kigge ind i din egen navle, sætter dig spor eller finder ud af meget om dig selv.

Det er i mødet med andre mennesker, i et kys, i en fælles oplevelse, en presset situation at du lærer noget om dig selv, andre og om livet. Det er her du får lov til at skrive med på den historie, der fortæller noget om dig.

I Biblen fortæller Gud sine egen historie, men jeg tror også, at ethvert menneske er en af Guds enestående fortællinger, lige meget om det er kort eller langt, rigt eller fattigt, som mand eller kvinde. Det specielle er, at vi som mennesker har fået lov til at skrive med på den historie, føje til og trække fra, rive en side ud eller tilsnige os få ord mere.

Gud har givet os bogen, nu skal vi bare fylde den ud.

Så pak rygsækken og skriv!